

Ing. Miloš Morávek

Je synem Jiřího Morávka, narozeného 22. 6. 1898 v Poděbradech, zemřelého 13. 11. 1941, a matky Marie Morávkové, rozené Kučerové, později Křížové, narozené 25. 10. 1907. Svatbu s otcem Jiřím měli 21. 4. 1927 v Týnském chrámu na Staroměstském náměstí v Praze.

Ing. Miloš Morávek se narodil v neděli ráno 12. června 1932 na statku ve Svobodných Dvorech.

Když nastoupil do obecné školy, měl stále samé jedničky. Protože po válce autobusy téměř nejezdily, do školy jezdil na kole, v zimě pěšky. Jako člen staré význačné sokolské rodiny (otec byl za mlada členem Sokola, děda Milan byl funkcionářem Sokolské župy orlické, dlouholetým náčelníkem a čestným starostou a sponzorem Jednoty svobodnodvorské, prastrýc Břetislav byl místostarostou Sokolské župy orlické) začal od šesti let navštěvovat pravidelně Sokol. Po válce, v září 1945 začal chodit do reálného gymnázia, kde v roce 1951 složil maturitu. V této době začala i jeho krátká sportovní kariéra. Spolu s kamarádem založili ve Dvorech lehkooatletický kroužek a spolu s některými kamarády ze školy se zúčastnili mnoha závodů po celé republice. Dodnes pan Morávek drží krajské rekordy mladšího dorostu ve skoku dalekém z místa, skoku vysokém z místa a trojskoku z místa. Vzhledem k jeho původu se nedostal na vysokou školu. Nastoupil tedy do Konstruktční kanceláře mostárny v ZVU – dříve Ippenky. V té době byly platy velmi malé a většina potravin byla ještě na lístky. Lepší zboží bylo jen v Tuzexu.

Po roce práce narukoval na vojnu do Bratislavy k dělostřeleckému pluku. Byl zde velmi tvrdý výcvik, k jehož zvládnutí mu pomohla sokolská a atletická příprava. Zásluhou kapitána Volfa ze Břízy (vesnice nedaleko Svobodných Dvorů), který byl velitelem přijímače a znal jeho otce, se dostal do poddůstojnické školy do čtyř počtářů. Protože byl po odborné stránce nejlepší ve výpočtech a zakreslování map, stal se plukovním počtářem a odborným učitelem v poddůstojnické škole. Vojna a velitel pluku mu pomohly, aby se v Bratislavě dostal na dálkové studium Fakulty inženýrského stavitelství, kterou po vojně dokončil.

Po příchodu z vojny na původní pracoviště, pracoval nejprve jako mladší konstruktér. Tam kreslil jeřábové mosty. Roku 1963 vypracoval kompletní projekt zastřešení východní a západní tribuny Všesportovního stadionu v Malšovicích. V roce 1967 vypracoval prováděcí projekt zastřešení zimního

stadionu v Hradci Králové. Již tehdy měl výhodnou nabídku přestoupit do Stavoprojektu Hradec Králové, ale to bylo možné až v roce 1968, vzhledem k uvolnění politické situace. Ve Stavoprojektu byl vedoucím kanceláře ocelových konstrukcí, kde se prováděly všechny větší stavby Východočeského kraje. Ve Stavoprojektu projektoval mnoho staveb jako např. několik nákupních středisek (Malšovice, Svitavy atd.), administrativní budovy např. OOVB a pak několik velkých projektů pro Třinec (tělovýchovný dům, potravinářské středisko, plavecký bazén, zimní stadion atd.) Dále pro Všesportovní stadion v Malšovicích vypracoval projekty všech ocelových konstrukcí: přístřešky nad tribunami pro diváky, osvětlovací stožáry (Lízátka) a výsledkovou tabuli. Poté ještě projektoval mnoho významných staveb nejen pro Hradec Králové.

Dne 13. 11. 1955 na posvícenské zábavě v Dělnickém domě ve Svobodných Dvorech poznal svoji budoucí manželku Marušku Knejpovou. V manželství se jim narodily dvě dcery Ivana a Lenka.

V jeho širším příbuzenstvu byly ve Dvorech tři cihelny. Cihelna pana ing. Morávka stála uprostřed obce a produkovala nejlepší, ručně dělané cihly. Cihly se vozily koňskými nebo i volskými povozy většinou na stavby rodinných domů do Farářství, na Okrouhlík, ale i dál. Dne 29. března 1899 byla v této cihelně ve spodní vrstvě cihlářské hlíny odkryta kostra mamuta, stará asi 25 tisíc let. Kromě klů bylo odkryto ještě několik žeber s obratli, část bederní kosti, spodní čelist a dvě stoličky, kloub hnátů a velké množství roztříštěných kostí. Při pozdějším ohledávání byl nalezen pazourkový nůž, jenž ležel mezi žebrem a obratlem. O kostru mělo zájem Vídeňské antropologické muzeum, které nabízelo tehdy velkou částku, asi 4 tisíce zlatých. Jeho děda, jako velký vlastenec, kostru věnoval muzeu východních Čech v Hradci Králové, kde se i nyní nachází. V roce 2007 byla tato kostra vystavena v Národním muzeu v Praze.